

Θεματοφύλακας της Ορθοδοξίας

Σε μία χώρα όπου κυριαρχεί ο Προτεσταντισμός, ο **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ**, πρόεδρος του περίφημου τμήματος Ορθόδοξης Θεολογίας του Πανεπιστημίου του Μονάχου, αντιπροσωπεύει το σύγχρονο πρόσωπο της Θεολογίας.

ΤΗΣ ΕΥΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ
www.zoehatziyannaki.com

ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΑΣ με τον καθηγητή Θεολογίας Κωνσταντίνο Νικολακόπουλο, ήταν απόγευμα Σαββάτου, έξω από τη Salvatorkirche (Εκκλησία του Σωτήρα), μια από τις δύο ελληνικές εκκλησίες, η πιο παλιά, την οποία δώρισε το 1829 ο ίδιος ο Λουδοβίκος ο Α', στην Ορθόδοξη Κοινότητα του Μονάχου. «Σε Έλληνες που τότε δεν ήταν περισσότεροι από 30, απόγονοι Ελλήνων αγωνιστών της Επανάστασης που είχαν έρθει εδώ για σπουδές. Από τότε είναι σε ελληνικά χέρια. Η εκκλησία χτίστηκε μέσα σε ένα χρόνο από τον Λούκας Ροτάλερ, ο οποίος εισήγαγε το Γοτθικό ρυθμό στο Μόναχο» λέει ο ίδιος, που επιπλέον, από το 2003, είναι και ο Πρόεδρος του τμήματος Ορθόδοξης Θεολογίας στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, το οποίο είναι το μοναδικό στο είδος του στη δυτική Ευρώπη. «Είναι πρωτοφανές σε κρατικό Πανεπιστήμιο μη Ορθόδοξης χώρας να παρέχεται η δυνατότητα σπουδών Ορθόδοξης Θεολογίας. Αυτή είναι μια ιδιαιτερότητα που έχει η πόλη του Μονάχου, στην οποία συνυπάρχουν τρεις Θεολογικές Σχολές, η Ευαγγελική, η Ρωμαιοκαθολική και η Ορθόδοξη, οι οποίες συνεργάζονται και συμμετέχουν ενεργά στον Οικουμενικό διάλογο», συμπληρώνει.

Τα δύσκολα χρόνια.

Ο κ. Νικολακόπουλος γεννήθηκε στην Πάτρα και μεγάλωσε με δυσκολίες και βάσανα, καθώς ο πατέρας του, αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης, χτυπήθηκε σε μικρή ηλικία από εγκεφαλικό και η μητέρα του επωμίστηκε όλο το βάρος της ευθύνης της οικογένειας. Ετσι η προσωπική του αναζήτηση, ως διέξοδος από τα προβλήματα, κατέληξε στη Βυζαντινή μουσική. «Πήγα στην ενορία μας και έψελνα. Είχα καλό δάσκαλο, τον Σπυρίδωνα Γεωργακόπουλο, μεγάλο ψάλτη της εποχής. Ετσι ξεκίνησα να αγαπώ πολύ τη μουσική».

Σπουδάζοντας στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας, τελειοποίησε παράλληλα τις σπουδές του στη Βυζαντινή μουσική στο Απολλώνιο Ωδείο και έκανε το μεταπτυχιακό του πλάι στον Λυκούργο Αγγελόπουλο, έναν από τους κορυφαίους χοράρχες και μελετητές της Βυζαντινής Μουσικής. Η συνέχεια γράφτηκε στο Ρέγκενσμπουργκ, μια μικρή πόλη κοντά στο Μόναχο και κατοπιν στο Μόναχο, όπου είχε πάρει υποτροφία. Είχε ήδη παντρευτεί τη νυν σύντροφό του Μαρία, που είναι φιλόλογος. Και από δω ξεκινά η ιστορία. «Ηρθα εδώ με σκοπό πάντα να επιστρέψω, αλλά είχε ανοίξει η έδρα Ορθόδοξης Θεολογίας, στην οποία πρώτος καθηγητής ήταν ο Θεόδωρος Νικολάου, που σή-

»
Δυστυχώς ένα τμήμα του κλήρου δεν έχει συνείδηση του λειτουργήματός του, το βλέπει ως επάγγελμα ή ως "δημοσιούπαλληλικι" και αυτό απωθεί τον πιστό».

5
μερα είναι ομότιμος και μου πρότεινε τη θέση του βοηθού του. Ετσι φάνηκε μια προοπτική επαγγελματικής εξέλιξης. Εγώ είχα ήδη κάνει το πρώτο μου διδακτορικό και ξεκίνησα το δεύτερο. Το 1998 έγινα τελικά καθηγητής, με εξειδίκευση στη Βιβλική Θεολογία και αντικείμενο τη Καινή Διαθήκη». Σήμερα στο Τμήμα Ορθόδοξης Θεολογίας, φοιτούν 65 φοιτητές από όλες τις Ορθόδοξες χώρες, Ελλάδα, Σερβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Ρωσία, Γεωργία, Κύπρο, Γερμανία και Αμερική. Οι Έλληνες είναι εννέα άτομα. Στο τμήμα προσφέρονται τρία προγράμματα σπουδών: προπτυχιακό για την απόκτηση πτυχίου Ορθόδοξης Θεολογίας εννιά εξαμήνων, διδακτορικό

στην Ορθόδοξη Θεολογία και Ορθόδοξη Θεολογία ως συμπληρωματική επιστήμη για φοιτητές που σπουδάζουν κάποια άλλη κύρια επιστήμη. Αξίζει να σημειωθεί πως το Μόναχο είναι η πόλη με τις μεγαλύτερες και αρτιότερες βιβλιοθήκες της Ευρώπης. Ετσι δίνεται η δυνατότητα άμεσης πρόσβασης σε εκατομμύρια τόμους θεολογικών και άλλων συναφών συγγραμμάτων. «Εδώ οι σπουδές έχουν άλλο ρόλο από ό,τι στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα, τα παιδιά τα "ρίχνει" στη Σχολή το Μηχανογραφικό. Εδώ αυτός που θα γραφτεί είναι συνειδητοποιημένος και δεν υπάρχει περιορισμός στα κριτήρια. Στην Ελλάδα υπάρχει ομολογιακό ζήτημα, ενώ εδώ δεν είναι απαραίτητη η πίστη -έρχονται και άνθρωποι που απλά, "ψάχνονται"».

Τα μεγάλα ζητήματα.

Ο καθηγητής πιστεύει ότι ο κόσμος θέλει διαφωτισμό με την καλή έννοια και όχι θρησκοκληψία. Η θρησκευτική λατρεία θέλει λογική και όχι υπερβολή. Θεωρεί πως υπάρχουν άνθρωποι που έχουν αντιληφθεί λάθος τη πίστη και άνθρωποι με υπερβολική λαϊκή ευσέβεια. Εκεί είναι που χρειάζεται η επέμβαση θεολόγων και κληρικών, ώστε να μπει φρένο σε υπερβολικές συμπεριφορές. «Δυστυχώς ένα τμήμα

του κλήρου δεν έχει συνείδηση του λειτουργήματός του, το βλέπει ως επάγγελμα ή ακόμη χειρότερα ως "δημοσιούπαλληλικι" και αυτό απωθεί τον πιστό. Από την άλλη πιστεύω πως πρέπει να υπάρξει διάκριση στις αλήθειες της πίστης και στις παραδόσεις της Εκκλησίας. Δεν κάνει το ράσο τον παπά. Εδώ οι ιερείς δεν φορούν ράσο. Υπάρχουν κατεστημένα στο χώρο της Εκκλησίας που έχουν απολυτοποιηθεί και πρέπει να αλλάξουν. Η Εκκλησία δεν είναι μόνο ψαλμοί και αλληλούγια, είναι και Πολιτισμός και κομμάτι της ιδιαιτερότητας και της ταυτότητας του ελληνισμού. Για μας στο εξωτερικό, η Εκκλησία είναι συνδεδετικός κρίκος. Επειδή ζούμε σε περιβάλλον μη ορθόδοξο, έχουμε ανάγκη να αποκτήσουμε αυτοσυνείδηση, διότι το περιβάλλον το ίδιο είναι μια πρόκληση.

Ο Έλληνας επιστήμονας είναι επίσης εκδότης του επιστημονικού θεολογικού περιοδικού «Ορθόδοξο Βήμα» που κυκλοφορεί στη γερμανική γλώσσα και μας ξεδιπλώνει ακόμη μια πτυχή του. Διευθύνει δεκαπενταμελή χορωδία Βυζαντινής Μουσικής και είναι πρόεδρος του ελληνικού μουσικού συλλόγου που δίνει συναυλίες σε όλες τις πόλεις. Εκεί παραδίδονται μαθήματα βυζαντινής μουσικής σε Έλληνες και Γερμανούς 15-55 ετών. ■

- 1. Βιτρώ.** Τα καλλιτεχνήματα του ελληνικού ναού Μεταμόρφωσης του Σωτήρος.
- 2. Εξωτερικό.** Ο ιερός ναός συντηρήθηκε πρόσφατα.
- 3. Μεγαλοπρέπεια.** Ο καθηγητής στο εσωτερικό του ναού της Μεταμόρφωσης
- 4. Είσοδος.** Ο καθηγητής αντιπροσωπεύει το ευρύ πνεύμα που διέπει την επιστημονική Θεολογία.
- 5. Επιγραφή.** «Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία», αναφέρει η παλιά ξύλινη επιγραφή.